Ясногородка. Хвища у полі.
З Києва б’ють сніги.
На вітрі-вітрі, в срібній віхолі
я подивлюсь навкруги.

В’ються і в’ються срібні пороші
в полі, де тільки я.
Де твої соші, світлі, хороші,
ніжна країно моя?

Все, що від тебе.
Все, що від волі.
Що не лягло в береги.
Ясногородка. Поле в віхолі.
З Києва б’ють сніги.